

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กำหนดคุณสมบัติ จำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้มีหน้าที่
ปฏิบัติการในสถานที่ผลิต นำเข้า ขาย และเก็บรักษาผลิตภัณฑ์สมุนไพร

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
ผลิตภัณฑ์สมุนไพร ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ จึงออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดคุณสมบัติ จำนวน
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่ผลิต นำเข้า
ขาย และเก็บรักษาผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สมุนไพรตามความใน (๒)
ของบทนิยามคำว่า “ผลิตภัณฑ์สมุนไพร” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร
พ.ศ. ๒๕๖๒

“วัตถุดิบ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สมุนไพรตามความใน (๓) ของบทนิยามคำว่า
“ผลิตภัณฑ์สมุนไพร” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๒

“ยาแผนจีน” หมายความว่า ยาที่ได้จากสมุนไพรโดยตรง หรือที่ได้จากการผสม ประ
หรือแปรสภาพสมุนไพร ที่มุ่งหมายสำหรับใช้ตามศาสตร์องค์ความรู้การแพทย์แผนจีนหรือยาตามที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นยาแผนจีน

ข้อ ๔ ให้สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพรแต่ละประเภทต้องมี
ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการประจำสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพร ที่มีคุณสมบัติ
และจำนวน ดังนี้

(๑) ยาแผนไทย

(ก) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยด้านเภสัชกรรมไทยหรือด้านเวชกรรมไทย
ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ข) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์
แผนไทย อย่างน้อยหนึ่งคน

(๒) ยาแผนจีน

ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนจีนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ อย่างน้อยหนึ่งคน

(๓) ยาพัฒนาจากสมุนไพร

ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม อย่างน้อยหนึ่งคน
กรณีสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิต หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพร ประเภทยาแผนไทย มีการผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพร ประเภทยาพัฒนาจากสมุนไพรตามรายการและเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด ให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการที่มีคุณสมบัติตาม (๑) ก็ได้

(๔) ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพ

(ก) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยด้านเภสัชกรรมไทยหรือด้านเวชกรรมไทย ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ข) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ค) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนจีนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ง) ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม อย่างน้อยหนึ่งคน
กรณีสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพร ประเภทผลิตภัณฑ์สมุนไพร เพื่อสุขภาพสำหรับรับประทาน ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการอาจเป็นนักวิทยาศาสตร์สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร สาขาเทคโนโลยีการอาหาร หรือสาขาอื่นที่มีคุณสมบัติเทียบเท่าโดยความเห็นชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา อย่างน้อยหนึ่งคน นอกเหนือจาก (ก) (ข) (ค) หรือ (ง) ก็ได้

กรณีสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพร ประเภทผลิตภัณฑ์สมุนไพร เพื่อสุขภาพสำหรับใช้ภายนอก ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งอาจเป็นนักวิทยาศาสตร์สาขาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง หรือสาขาอื่นที่มีคุณสมบัติเทียบเท่าโดยความเห็นชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา อย่างน้อยหนึ่งคน นอกเหนือจาก (ก) (ข) (ค) หรือ (ง) ก็ได้

(๕) วัตถุติด

(ก) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยด้านเภสัชกรรมไทยหรือด้านเวชกรรมไทย ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ข) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ค) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนจีนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ง) ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(จ) นักวิทยาศาสตร์สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร สาขาเทคโนโลยีการอาหาร สาขาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง หรือสาขาอื่นที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันโดยความเห็นชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา อย่างน้อยหนึ่งคน

ทั้งนี้ ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการประจำสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิต หรือนำเข้าวัตถุดิบต้องมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับลักษณะ หรือประเภทของวัตถุดิบอย่างน้อยหนึ่งคน โดยให้เป็นไปตามที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด

กรณีสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิต หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพรตั้งอยู่ในสถานที่เดียวกัน ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการสามารถเป็นบุคคลเดียวกันได้ โดยผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการจะต้องมีคุณสมบัติตามประเภทของผลิตภัณฑ์สมุนไพรนั้น

ข้อ ๕ ให้สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรแต่ละประเภทต้องมีผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการประจำสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ที่มีคุณสมบัติและจำนวน ดังนี้

(๑) ยาแผนไทย ยาแผนจีน ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพ และวัตถุดิบ

(ก) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยด้านเภสัชกรรมไทยหรือด้านเวชกรรมไทย ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ข) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ค) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนจีนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ อย่างน้อยหนึ่งคน หรือ

(ง) ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม อย่างน้อยหนึ่งคน

(๒) ยาพัฒนาจากสมุนไพร

ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม อย่างน้อยหนึ่งคน

กรณีสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ประเภทยาแผนไทย มีการขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ประเภทยาพัฒนาจากสมุนไพรตามรายการที่เลขาธิการประกาศกำหนดร่วมด้วย ให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการที่มีคุณสมบัติตาม (๑) ก็ได้

ข้อ ๖ กรณีที่สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร มีการผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรมากกว่าหนึ่งประเภทในสถานที่เดียวกัน ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่ดังกล่าวจะเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้ โดยต้องมีคุณสมบัติครบทุกประเภทผลิตภัณฑ์สมุนไพรตามข้อ ๔ และหรือ ข้อ ๕ แล้วแต่กรณี ยกเว้นกรณีที่สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตยาแผนไทยและยาแผนจีนเป็นสถานที่แห่งเดียวกัน ให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการเป็นผู้มีคุณสมบัติและจำนวนตามข้อ ๔ (๑) หรือข้อ ๔ (๒) ก็ได้

ข้อ ๗ ให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการประจำสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ยาแผนไทย ยาแผนจีน ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพ และยาพัฒนาจากสมุนไพร ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรที่ได้รับการรับรองตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด

ข้อ ๘ ความในข้อ ๗ มิให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ แต่เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการดังกล่าว ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด

ข้อ ๙ ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ จะต้องอยู่ประจำ ณ สถานที่ที่ตนเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตลอดเวลาที่ปฏิบัติการ และไม่เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการหลายแห่งในเวลาเดียวกัน

ข้อ ๑๐ ภายในระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ มิให้นำความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ มาใช้บังคับแก่สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ที่ได้รับใบอนุญาตอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

สาธิต ปิตุเตชะ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตราย ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) มีแนวโน้มลดลง และอัตราการครองเตียงในสถานพยาบาล ภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาความจำเป็นเหมาะสมและกรอบเวลาในการให้การใช้สิทธิ UCEP กลับเข้าสู่ระบบปกติ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ดังนั้น เพื่อเป็นการยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ จึงสมควรยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และมาตรา ๓๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถานพยาบาล จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตราย ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยา แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยาและการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น

เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) มีแนวโน้มลดลง และอัตราการครองเตียงในสถานพยาบาลภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาความจำเป็นเหมาะสมและกรอบเวลาในการให้การใช้สิทธิ UCEP กลับเข้าสู่ระบบปกติ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ดังนั้น เพื่อเป็นการยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ จึงสมควรยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยาและการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และมาตรา ๓๖ วรรคสามและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถานพยาบาล จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยาและการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ กรณีโรคติดเชื้อ

ไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) การระดมทรัพยากร
และมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยาและการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น ลงวันที่
๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติควบคุมโรค
จากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การแจ้ง หรือการรายงาน ตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น ชื่อ ที่อยู่ เพศ สัญชาติ ประวัติสุขภาพ ประวัติที่อยู่อาศัย หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ ซึ่งได้มาจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การแจ้ง หรือการรายงานตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒

“ประโยชน์สาธารณะ” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ ที่มุ่งประสงค์จะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นประโยชน์แก่สังคมหรือสาธารณชนทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายแก่เอกชนหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

“ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม และคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม

(๒) คณะกรรมการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อมจังหวัดและคณะกรรมการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อมกรุงเทพมหานคร

(๓) กรมควบคุมโรค

(๔) สถานพยาบาล

(๕) หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม

(๖) พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒

(๗) หน่วยบริการตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ กรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ อาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ ในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) กรณีที่มีต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามข้อ ๙

ข้อ ๕ กรณีที่ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติมีความจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามข้อ ๔ (๑) ให้บุคคลดังกล่าวขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อน

การขอความยินยอมตามวรรคหนึ่งต้องทำโดยชัดแจ้งเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้ ให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสามารถขอความยินยอมด้วยวาจาหรือการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นก็ได้ ทั้งนี้ การขอความยินยอมต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้วย รวมทั้งใช้ภาษาที่อ่านง่าย และไม่เป็นการหลอกลวง หรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ โดยจะต้องถอนความยินยอมได้ง่ายเช่นเดียวกับการให้ความยินยอม เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ การถอนความยินยอมไม่ส่งผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลให้ความยินยอมไปแล้วโดยชอบ

กรณีที่การถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น

ข้อ ๖ กรณีที่ขอความยินยอมด้วยวาจาหรือการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นตามข้อ ๕ ถ้าเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ร้องขอ และการร้องขอได้กระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลให้ความยินยอม ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติต้องยืนยันคำขอนั้นเป็นหนังสือให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อ ๗ กรณีที่ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหนังสือตามข้อ ๕ หรือยืนยันคำขอเป็นหนังสือตามข้อ ๖ ในหนังสือดังกล่าวอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย

(๑) วัน เดือน และปีที่ทำคำขอ

(๒) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะขอเปิดเผยและวิธีการในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) วัตถุประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๕) ชื่อและลายมือชื่อของผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติที่ทำคำขอ

ข้อ ๘ กรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หรือไม่มีฐานะเสมือนดังบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์

กรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้อนุบาลที่มีอำนาจกระทำการแทนคนไร้ความสามารถ

กรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ที่มีอำนาจกระทำการแทนคนเสมือนไร้ความสามารถ

กรณีผู้เยาว์ไม่มีผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ หรือคนไร้ความสามารถ ไม่มีผู้อนุบาลที่มีอำนาจกระทำการแทนคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่มีผู้พิทักษ์ที่มีอำนาจกระทำการแทนคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือผู้ใช้อำนาจปกครอง ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ดังกล่าวไม่สามารถกระทำการตามหน้าที่โดยเหตุหนึ่งเหตุใด หรือกรณีเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลถึงแก่กรรมและมีได้ทำพินัยกรรมกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิในการให้ความยินยอมแทน ได้แก่ ผู้สืบสันดานซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว คู่สมรส บิดาหรือมารดา พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันหรือพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือพนักงานฝ่ายปกครอง

ข้อ ๙ กรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒

(๓) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๔) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์สาธารณะในการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม

(๕) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเนื่องจากมีความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยนิ่งช้าไปจะก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชน หรือก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อความปลอดภัยสาธารณะหรือประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๑๐ ให้อธิบดีกรมควบคุมโรครักษาการตามประกาศนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามประกาศนี้ ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้คำสั่งหรือข้อวินิจฉัยของอธิบดีกรมควบคุมโรคถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข